

حقیقت انقلاب ثور

ارگان گمبته مرکزی حزب دموکراتیک خلق افغانستان

چهارشنبه ۲۷ خرداد سال ۱۳۶۶

March, 16 1988.

سال هشتم شماره ۱۶۵

شماره مسلسل ۲۰۱۹

مأسی تا میس ۱۳۵۹

اعلامیه د دوست جمهوری افغانستان

رشد یابنده مصالحه ملی و تلاش فزاینده اقشار مختلف جامعه ما را در جهت توافق امنیت و صلح به عقیق برگرداند. پاکستان به پس ترتیب شانس تاریخی را در جهت برقراری منا سبت عادی با افغانستان و همکاری در منطقه از دست داده و امید تمام جهانیان را در جهت سالم ساختن اوضاع بین المللی تیره میسازد.

پاکستان و ایالات متحده امریکا بابه تعویق انداختن امضای موافقتنامه های ژنیو تحت بهانه های مصنوعی اشتباه میکنند که عودت قوای شوروی بازهم از تاریخ ۱۵ می آغاز خواهد شد.

ولی مطابق توافقی که قبلا در ژنیو بدست آمده است تمام اسناد منجمله سند عودت قوای شوروی شصت روز بعد از امضای اسناد مذکور عملی میشود. بنابر این کسانی که در نظر دارند امضای موافقتنامه ها را به تعویق اندازند که بصورت طبیعی بهمان تناسب عودت قطعات شوروی به تعویق می افتد مسوولیت این امر بدوش آنها خواهد بود. مذاکرات در ژنیو ادا شده دارد هنوز امکان آن و چو دارد تا با پیروی از عقل سلیم، رایایزم سیاسی و اراده نیک گام قاطع در جهت استقبال از یکدیگر برداشته شود.

امضای موافقات ژنیو با ایجاد اصطلاح «حکومت انتقالی» دست بر نیامد. علاوه بر آن از جانب پاکستان و همچنان ایالات متحده امریکا یک سلسله شرایطی ارائه میگردد که هیچگونه مناسبتی با پروسه ژنیو نداشته و گواه تلاش آنها در جهت دیکته نمودن شرایط شان بسایر افغانستان در زمینه برقراری منا سبت متقابل دو جانبه آن با اتحاد شوروی میباشد.

لازم است یکبار دیگر تاکید ورزید که پرایم مصالحه ملی و ایجاد حکومت انتقالی در افغانستان شامل آجندهای مذاکرات ژنیو نبوده و تنها باید صرف از جانب خود افغانها که ممکن است آنها را مواضع متقابل همدیگر قرار داشته باشند بدو اینکه کدام مداخله از خارج صورت گیرد حل گردند.

مذاکرات افغان - پاکستان در ژنیو از همان آغاز هدف حل و فصل سیاسی عسل خارجی پرایم افغانستان را احتوا نمینمود و نه پرایم های سیاسی داخلی کشور را. البته که رهبری پاکستان و ایالات متحده امریکا با به بن بست کشانیدن مذاکرات ژنیو میتوانند این پروسه را برهم بزنند و بدین ترتیب غم و اندوه مردم افغانستان را طولانی سازند. اما هیچکس نخواهد توانست تا پروسه

عودت قطعات محدود نظامی اتحاد شوروی ۱۵ می ۱۹۸۸ معین گردیده است.

بدون شک ما منتظر بودیم که جانب پاکستان نیز در مذاکرات احساس مسوولیت و واقع بینی سیاسی را از خود تبارز داده و موضع گیری را اتخاذ خواهد نمود تا باز نمودن گره افغانستان را ممکن بسازد. قابل تذکر است که جانب پاکستان مسئله امضای اسناد دموورد عادی ساختن اوضاع را با ایجاد عودت قطعات شوروی همیشه مرتبط می ساخت.

هیات افغانستان در مذاکرات ژنیو مطابق به دستاورد داده شده به آنها، مصرا نه تلاش دارد تا مذاکرات موقانه بانجام برسد. گواه این امر توافق در مورد عودت قطعات شوروی ملی نه سه ماه و اینکه نصف این قطعات طی سه ماه از افغانستان عودت خواهند کرد، میباشد.

اما هیات پاکستان متاسفانه دست به ایجاد موانع مختلف مصنوعی زد که امضای موافقات نهایی را بطی میسازد. جانب پاکستان بخصوص اعلام میدارد که رهنمود ندارد تا اسنادی را با مضایرساند. اگر چه برای دریافت چنین رهنمودها بنابر خوا هشی آنان در مذاکرات وقفه اعلام گردید، رهبری پاکستان تا بحال از تلاش مرتبط ساختن

مردم افغانستان با توجه زیادی جریان مذاکرات افغانستان پاکستان را که در ژنیو از طریق نماینده خاص سر منشی سازمان ملل متحد پیشبرده میشود تعقیب می نمایند. هموطنان ما اتباع جمهوری افغانستان و منجمله کسانی که بنابر دلایل مختلف در غربت قرار گرفته اند تمام اندیشه و آرزو های خود را با برقراری عا صلح، آرامش و توافق در سرزمین بلا کشیده افغانستان ارتباط میدهند.

وضعیکه در آستانه د و رکونی مذاکرات در ژنیو بمیان آمد این دلایل را بدست داد که این دور به دور نهایی میل گردیده و مردم افغانستان به زنده گی صلح آمیز دست یافته و کشور های همسایه و بشریت در مجموع از یکی از دشوار ترین و درد آور ترین منازعه های منطقوی رهایی یابند. این خوشبینی متکی بر موضع گیری رایا - لستیک و سازنده جمهوری افغانستان و اتحاد شوروی بود که در اعلامیه های محترم نجیب الله و محترم گرباچف مورخ ۸ فبروری مطابق ۲۰ دلو سال جاری بیان گردیده است.

طوری که معلوم است در این اعلامیه ها به منظور ختم عاجل و مو فقا نة مذاکرات در ژنیو، تاریخ مشخص آغاز

اعلامیه حکومت شوروی

مداخله در امور داخلی افغان نهادمه دارند این حقیقت آشکار زیر پا میگرد که مسایل مناسبت با دخی را باید خود افغانها حل و فصل نمایند و هیچکس حق ندارد تا کدام فیصله را بالای آنها تحمیل نماید.

از جانب پاکستان و همچنان از جانب امریکا یک سلسله شرایط جدیدی مطرح میگردد که هیچ رابطه با توافقات ژنیو نداشته و عبارت از تلاش در جهت تحمیل این امر بسایر اتحاد جما هیر شوروی سوسیالیستی و افغانستان است که آنها باید چگونگی مناسبت دو جانبه خویش را با یکدیگر تنظیم نمایند.

جوانب پاکستان و امریکا با انتخاب راه دفع الوقت و به درازا کشانیدن مذاکرات، مشترکا اعلام مینمایند که میخواهند تا عودت قوای شوروی بخصوص ۱۵ می سال ۱۹۸۸ آغاز گردد. چنین موضع گیری حیرت انگیز به نظر میرسد اتحاد شوروی و افغانستان این تاریخ را بسایر از این امر که امضای موافقات در مورد عادی ساختن اوضاع تا ۱۵ مارچ ۱۹۸۸ صورت بگیرد اعلام نمودند. در این صورت فاصله زمانی میان امضای موافقات و انفاذ آنها را دو ماه تشکیل میدهد که در اسناد ژنیو پیشبینی گردیده است.

وقت برای اینکه موافقات تا ۱۵ مارچ سال ۱۹۸۸ امضاء گردند کافی بوده ولی این کار صورت نپذیرفت. میگویند که پاکستان میتواند موافقات را تا اخیر مارچ امضاء نماید. ولی باز هم از تعهدات مشخص تا اکنون منحرف میشود. آنها طوری فکر مینمایند که در آینده نیز میتوانند از عقد موافقات طفره برور و عیقا مر تکب اشتباه میگردند کاملا واضح است که در صورت به تعویق انداختن تاریخ امضای موافقات آغاز عودت قوای شوروی نیز به تعویق خواهد افتاد.

حکومت شوروی میخواهد تاکید ورزد که پاکستان و ایالات متحده امریکا که امضای آن نیز باید در پای برخی از اسناد عادی ساختن اوضاع موجود باشد با امتناع ورزیدن از امضای موافقات تمام مسوولیت سر نداشت مذاکرات را که مردم افغانستان و سایر خلقهای جهان ختم موقفا نه آنرا انتظار میکشند به عهد خود میگیرند. بدین ترتیب حل و فصل پرایم افغانستان با موانع روبرو میشود. در اتحاد شوروی آرزو منده مستند تا گام نهایی که توافقات ژنیو را تحقق خواهد بخشید بالاخره برداشته خواهد شد.

۲ مارچ سال ۱۹۸۸ دودوین مذاکرات افغانستان پاکستان به ارتباط حل و فصل سیاسی اوضاع اطراف افغانستان در ژنیو آغاز گردید که این مذاکرات توسط نماینده خاص سر منشی سازمان ملل متحد کوردو یز پیش برده میشود وضع که در آستانه مذاکرات به وجود آمده بود، گواه این امر بود که این روند آخرین روند خواهد بود. در اعلامیه های میخائیل سر گیوویچ گرباچف منشی عمومی کمیته مرکزی حزب کمونیست اتحاد شوروی و نجیب الله رئیس جمهور افغانستان مشی سازنده اتحاد شوروی و افغانستان در جهت رسیدن هر چه عاجل به توافقات در ژنیو و پیاده نمودن آن در عمل به صورت دقیق تذکر رفته بود. در این اعلامیه ها تاریخ خروج قوای نظامی اتحاد شوروی از افغانستان ۱۵ می سال ۱۹۸۸ تذکر رفته بود به این مفهوم که امضای موافقتنامه ژنیو ناوقت تر از ۱۵ مارچ ۱۹۸۸ صورت نگیرد.

در روز های اول مذاکرات در ژنیو در نتیجه موضع گیری سازنده هیات افغانی، هر دو جانب به توافق رسیدند که عودت قطعات محدود اتحاد شوروی طی ۹ ماه صورت گرفته و نصف آن در سه ماه اول از افغانستان عودت خواهند کرد چنین فکر میشد که هیچ مانعی برای امضای اسناد باقی نمانده است علاوه بر آن طرح و تدوین آن تقریباً قبل از سر گیری مذاکرات به پایان رسیده بود.

اما وضع در مذاکرات ژنیو در جهت دیگری انکشاف نمود. در ده روز اخیر مذاکرات با موانع مختلف مصنوعی ساخته شده و با بهانه های مختلف و خواست های تازه به کندی میگراید و به حالت رکود قرار دارد. هیات پاکستان علی رغم اینکه بنابر تقاضای ایشان برای چند روز در مذاکرات تفریح اعلان گردید، اعلام میدارد که رهنمود در باره امضای اسناد ژنیو را ندارد و تلاش مینماید تا مسایل کاملا روشن را پیچیده سازد و رسیدن به عقد توافق کنار ببرد.

جانب پاکستان تا حال از تلاش در جهت ارتباط دادن امضای موافقات ژنیو یعنی حل و فصل جهات خارجی مسایل افغانستان و ایجاد حکومت جدید افغانستان که حکومت انتقالی نامیده میشود دست نکشیده است. به عبارت دیگر تلاش ها در جهت استفاده از پروسه ژنیو برای

عکاسی با ختر

هنگام ملاقات

ملاقات دوستانه

هیات کمیته اجرایی شوروی نماینده گان شهر مسکو ضمن این ملاقات توسعه همکاری های متقابل را در زمینه رفیع پرایم ها و ضروریات عینی شهر کابل وعده داد.

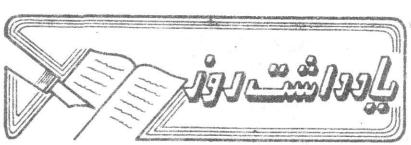
بخت

همکاری های مستقیم، آدینه سنگین کابل شاروال و ولادیمیر فیدوسوف شارژ دافیر سفارت اتحاد شوروی در کابل نیز حاضر بودند. در باره پرایم ها و نیازمندی های شهر کابل در عرصه های مختلف بحث و تبادل نظر صورت گرفت.

خلق افغانستان برای ملاقات پذیرفته و در فضای صمیمانه و دوستانه با آنها صحبت نمودند. طی این ملاقات در حالی که رفقا داود رزمیار منشی کمیته حزبی شهر کابل، سید اکرام پیگیر وزیر دولت در امور

رفیق نجیب الله منشی عمومی کمیته مرکزی ج. د. خ. ا. و رئیس جمهور افغانستان قبل از ظهر دیروز هیات کمیته اجرایی شوروی نماینده گان شهر مسکو را به ریاست وت. سایکین رئیس آن کمیته مرکزی حزب دموکراتیک

عنصر بیگانه در مذاکرات ژنیو

که ایالات متحده امریکا نیز آن طور که میباید برای انجام بیروز مندان موافقات ژنیو به نفع تأمین صلح و امنیت در افغانستان و منطقه بیان شده و عمل کند، عمل نمیکند، برای همین، در برابر طرح بی مورد «حکومت موقت انتقالی» مجامدین! و رژیم پاکستان که دشواری های جدیدی برای مذاکرات ژنیو، ایجاد کرده است، حساسیتی نشان نمیدهد و به گفته آن روز نامه ازین بابت «نگران نیست».

آن گردیده که زین نورانی مسوول هیئت نماینده گسی پاکستان در مذاکرات ژنیو، حرف مشخصی برای گفتن نداشته باشد و هر بار بسا دست خالی به ژنیو بر گردد. به استناد خبر روز نامه کریسچن ساینس ما نیچور، ایالات متحده امریکا نسبت به چگونگی برخورد رژیم اسلام آباد با مذاکرات ژنیو «نگران نیست» و در عین حال مصمم است کمک های خود را به «مجامدین» تا زمانیکه کمک های اتحاد شوروی به جمهوری افغانستان قطع نگردیده است ادا می دهد، این حقایق به تو به خود گواه آند.

پیش شرط مقدماتی امضای مذاکرات ژنیو که مدتیست به نام ضرورت ایجاد «حکومت موقت انتقالی» از جانب اسلام آباد عنوان میگردد، به سان دمل فاسد و عنصر بیگانه، پروسه مذاکرات ژنیو را اخلال میکند. با فشاری رژیم پاکستان روی این طرح خیال بافی نه بی محتوا و بی پایه، حصول موافقات در ژنیو را به تعویق انداخته است.

جلسات پی در پی پارلمان پاکستان، که نتوانسته است نتایج معین و مشخصی را اعلام کند، و همچنان عدم برخورد مسوولان شخص ضیاء الحق با پروسه مذاکرات ژنیو موجب

۶۱ پروژ
در سال
۶۲
اکمال
خواهد شد
متن بیانیه رفیق
سلطان ملی
کشمند در
جلسه عمومی
نوبتی شورای
وزیران ج. ا.
(ص ۳۰۲)

کار نورمال برق باید کنترل بر تأخیر آب تمنا د مجموعی پروژه ها و استفاده موثر از
در ذخیره گاه های آب را به بنو به از ل پروژه های جدید بلاغی می که بر

فصل پنجم در بحث و بررسی ها
های پلان سال ۱۳۶۷
بعد در نظر داشت که حلقه
دو در امر تحقق پلان های
تجاری و اقتصادی کار قصد پیدا
کرد و سیاست میباشند. بناء
بر این خانه ها و ادارات
سازماندهی دقیق و

